

Motion till riksdagen 2005/06:K204

av **Rolf Gunnarsson (m)**

Möjligheter till tjänstledighet för riksdagsledamöter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen beslutar om regler som ger möjligheter till att ge riksdagsledamöter kortare tjänstledighet för att möjliggöra att ledamöter skall kunna ”jobba på sina ordinarie jobb”.

Motivering

Det här är förstås en ”känslig fråga” att ta upp i en motion. Det handlar om kolleger i riksdagen. Men det är, enligt min mening, viktigt att ha klara, raka regler för hur arbetet skall genomföras.

Att vara riksdagsledamot är, enligt mitt synsätt, ett uppdrag som vissa veckor tar 50–60 timmar, ibland mera. Att vara riksdagsledamot kan innebära arbetsuppgifter på 20–30 dagar i sträck, utan s.k. ”ledig dag”. I varje fall fungerar det så om man är ensam från ett parti i en valkrets. Att det kan fungera annorlunda i storstadskretsarna må vara.

Jag tror därför att allmänheten kan få en felaktig bild av uppdraget som riksdagsledamot om vissa ledamöter, utöver sitt uppdrag som riksdagsledamot, också har andra stora och omfattande uppdrag, uppdrag som måste ta mycken tid och inte borde gå att förena med riksdagsuppdraget. Särskilt har kombinationen advokat-riksdagsledamot fått en stark – kanske för stark – fokusering i medierna. Jag har i medier i Dalarna, på insändarplats, fått frågan om jag anser att det går att exempelvis kombinera uppdraget som advokat och försvarare i stora och omfattande rättegångar och att samtidigt vara kvar som riksdagsledamot. Mitt svar där på insändarplats var klart och tydligt ett nej, och detta svar står jag för. Att vara ledamot är inte bara att finnas på plats vid voteringar. Folk undrar numera om uppdraget som ledamot innebär att vi har så mycket ledigt att vi kan ha andra jobb vid sidan om. Frågan är berättigad, enligt mitt sätt att se det.

Fel! Okänt namn på

Jag menar att om en riksdagsledamot väljer att tillfälligt återgå till sitt ordinarie arbete, oavsett om det är lokförare, journalist, advokat eller murare, så skall det finnas möjlighet att få tjänstledigt och därmed möjlighet för riksdagen att ta in en ersättare på kortare tid och att avdrag sker på månadsarvodet för den tjänstlediga ledamoten. Ett alternativ är att sådan tjänstledighet automatiskt skall ”kvittas ut” via kvittningssystemet. Men då finns ”nackdelen” att arvodet finns kvar, vilket knappast kan vara meningen.

Det är inget fel att vi riksdagsledamöter är ute – så mycket vi hinner – för att ”prya” i vad folk kallar ”verkligheten”. Men detta är inte detsamma som att gå tillbaka till sitt ordinarie arbete samtidigt som man har uppdraget kvar som riksdagsledamot och därför uppbär full månadsersättning från riksdagen. Kombinationen går ju också nästan enbart att genomföra för dem som har Stockholm som bostadsort. Det är en omöjlig kombination om man ”pendlar” till Stockholm.

Jag vet att konstitutionsutskottet behandlat frågan tidigare men förstår inte inställningen där KU skriver: ”Enligt utskottets mening finns det ett värde i att riksdagsledamöter kan vara aktiva i samhället vid sidan av det politiska arbetet. För många ledamöter kan det dessutom vara ett fundamentalt intresse att genom att fullgöra visst arbete inom ramen för sin yrkesverksamhet vidmakthålla den kompetens och den verksamhet som behövs för att kunna återgå i full verksamhet i yrket efter riksdagsuppdraget.”

Hur detta i praktiken skall fungera förstår jag. Menar KU att man skall få kvittning från riksdagen om man ”vill jobba på sitt ordinarie arbete”? Detta kan väl aldrig vara KU:s mening? Eller är det bara i Stockholm och i närliggande län som detta skall fungera? Vi riksdagsledamöter har ju också en lång ”sommarledighet” – utan röstningar och bindande möten till Riksdagshuset – och då finns, för den som vill, goda möjligheter att tillfälligt återgå till sitt ordinarie arbete för att exempelvis hålla kompetensen uppe för den ledamot som ”längtar efter” att gå tillbaka till sitt arbete.

Jag tror att ”utövandet” av sitt yrke – med nuvarande arbetssätt – i stället skapat förakt för att man först har arvode som riksdagsledamot och sedan har andra stora och betungande och inkomstbringande uppdrag vid sidan om. Någon form av avdrag av riksdagsarvodet bör självklart göras om andra uppdrag genomförs.

Stockholm den 14 september 2005

Rolf Gunnarsson (m)